

På vei hjem fra sommerferie

Tekst & foto: Arve Larsen

Årets sommerferie, den første ordentlige på maaaaange år, medførte et lite opphold i Gävle i Sverige etter to uker i Ukraina og ved Svartehavet med avreise- og ankomst på Arlanda utenfor Stockholm. I Ukraina var det ingen Amazoner å se, men jeg så faktisk to PV'er i Kiev, dog uten at jeg fikk tatt bilde av dem.

I tillegg til å besøke en god venn i Gävle var planene å reise videre nordover for å hente to nye bakskjermer til Amazon Herregårdsvogn. Disse skulle etter sigende være tilgjengelige i Delsbo. Dette fikk jeg forespørsel om å gjøre mens jeg oppholdt meg i Ukraina, slik at jeg ikke fikk gjort nærmere undersøkelser om den saken. Heldigvis tok jeg en telefon før jeg reiste fra Gävle til Delsbo. Det viste seg at den siste skjermen for lengst var solgt, og jeg sparte meg for den kjøreturen, dvs drøye 40 mil tur/retur. Jeg har ikke noe i mot å kjøre bil, men en real bomtur av denne sort ville vært en skikkelig nedtur. Spesielt ettersom jeg dagen deretter først skulle kjøre fra Gävle til Kalmar (det er 60 mil) for å gjøre noe research til et senere innlegg i dette bladet, og deretter videre til Jönköping (enda 23 mil) hvor jeg blant annet skulle forsøke å få tak i sikkerhetsseiler til baksetet til redaktørens Amazon.

Før avreise til Ukraina hadde vi observert en strøken Amazon i Gävle. Selvsagt hadde vi ikke kamera tilgjengelig der og da, men noterte oss adressen med det mål for øyet å oppsøke stedet etter at vi hadde kommet tilbake fra ferieturen. Noe vi også gjorde, ikke bare én men tre ganger. Ingen av gangene sto den fine Amazonen der. Tydeligvis bodde ikke eieren der, fa.. ta. Men en Amazon-interessert på fotosafari gir seg ikke så lett. Etter å ha ringt på syv dører i boligblokka lyktes vi ved den åttende. En snill og grei «tjei» fortalte oss at det var bilen til en av hennes venner. Vi fikk telefonnummeret, ringte vedkommende opp og fikk rede på adressen. Imidlertid skulle eieren ut å reise, men om vi var raske så ville vi rekke å gjøre vårt ærende. Ti minutter senere var vi der. Og det var absolutt vært bryet. Bilen hadde hatt én eier tidligere, en invalid mann som hadde brukt bilen veldig lite. Bilen, en 1965 modell med automat hadde gått 14.935 kilometer siden den var ny. Riktignok var bilen omlakkert, men alt krom og interiør var 100% originalt og strøkent. Den var et syn for øyet. Og den var ikke til salgs, om noen lurur på det.

